

La Falla de Sant Josep

per SOFIA SALVADOR

La llum del dia declina
i Natzaret s'enmantella | m
amb vels grisencs de crespuscle.

(Al cel, espurneig d'estrella),

El fuster, vara florida,
fa un munt dels rulls de la fusta.
En la llar la flama és alta.

(Als ulls, flams de vida justa),

Sant Josep va afegint branques.
Com cruix la buscalla !Balla
el fum retorsint-se en l'aire...

(Al cor, el goig de la falla).

Sonet de l'endemà de Sant Josep

Ja s'han cremat les falles josefines
i ara la cendra indica on han estat
mostrant els goigs i ensems lluint les fines,
sempre agradoses, festes de Ciutat.

Ja s'han cremat les falles i ara resta
un cansament, ni dolç ni amarg, als cors
per tot allò millor que té la festa
i que ha fugit —perfum antic de flors—.

Plaça o carrer on dreta fón la falla,
els vostres àmbits són ben desolats,
camp d'incruent, bellíssima batalla,
lloc d'espurnalls d'amor, somriures grats,
espai vulgar avui, freda mortalla
d'aquells ninots ingenus ja cremats.

per
CARLES SALVADOR